

denne Lovs Emanation have en Afgang til Hæveds Erhvervelse, ligesom man ogsaa formener, at en lignende Bestemmelse, hvis man ansaa den for rigtig, ogsaa burde have været foreslaaet under Afsnittet om Bands Afledning. Man har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 123, hvorefter Stykket udgaar:

Ændringsforslag Nr. 132 ad. § 82.

Ælertallet nærer Betænkelse ved Bestemmelsen i denne Paragraf, som lægger Afgjørelsen alene i vedkommende Politiværgenheds Haand; navnlig ligeoverfor allerede bestaaende Fabrikker berygter man, at derved kan opstaa væsentlige Ulemper, hvorfor man foreslaar, at denne Paragraf udgaar, saa meget mere, som dens Plads dog maatte ikke hører hjemme i denne Lov.

ad. § 83.

Et Mindretal (Hauerslev) har savnet en Bestemmelse om, at den Ret, Panthaverne ifølge den nugældende Retstilstand ere i Besiddelse af, fremdeles maatte blive respekteret, thi naar nu Lovforslaget i Afsnittet om Møllers og andre Vandværkers Neblæggelse stiller i Udsigt, at saadanne Værker og Eiendomme kunne exproprieres, og den udfundne Erstatning derfor skal udbetales vedkommende Eier, muligt til stort Tab for den eventuelle Panthaver, og fremdeles i Afsnittet om Bands Afbenyttelse, hvor ikke ubetydelige Eiendomme kunne ved Kjenndelse erhverves til Fordel for Engvandingssanlæg mod en Erstatning, som udbetales, ikke til den eventuelle Panthaver, men til Eieren, saa synes vel dette dog noget ubilligt. Ganske afsat deraf, hør vi i denne Sag ogsaa ses fra en anden Side, og Spørgsmaalet bliver da dette: er Landbruget tjent med, at Pante-Betryggelsen og Retsikkerheden svækkes (saaledes som i ovennævnte Tilfælde), og ville Laan i faste Eiendomme ikke som Følge deraf blive mere vanskelige at erholde? Det er af Hensyn dertil, at den ny § 83 er stillet.

Et Mindretal (Breinholt) kan i mange og væsentlige Punkter ikke dele de Anskuelser, som Ælertallet i sin Betænkning har udviklet, og det ønsker derfor i en Mindretalsbetænkning at lade sine afvigende Meninger komme til Ælertallets Kundskab. Naar dette imidlertid sker paa en noget udførligere og mere i det Enkelte gaaende Maade end almindelig, turde ikke alene det omfattende Æmne undskyldes dette, men Forklaringen maa tillige søges i den noget ualmindelige Situation, hvori Mindretallet efter en hel Vinters langvarige og udtømmende Udvalgsforhandlinger befinder sig overfor Resultaterne af Udvalgets Arbejde, idet nogle af disse og det endda ikke de

mindst vigtige, dels ere fremkomne ved Mindretallets Initiativ, dels ivrigt støttes af dette, og hvorvel der om nogle af dem har samlet sig et bestemt Ælertal, er det dog ikke det samme Ælertal, der har sluttet sig til foranstaaende Betænkning, tværtimod — dennes Ophav, Ordforeren, er ikke i hint Ælertal, og det vil derfor findes saare naturligt, at Betænkningens Motivering af saadanne Ælertalsforslag ikke altid kan være fuldt tilfredsstillende for disse Ælertal. Der behøves saaledes blot at henvises til, at Mindretalsforslaget om „Bandsynsmænd“ i Betænkningen er begrundet i 29 Rindere, medens Ælertalsforslagets Omtale indskrænker sig til 13, at Ælertalsforslaget om „Bedligholdelsen af de mindre offentlige Vandløb“ motiveres i 21 Rindere, medens Mindretallets Stilling begrundes i 84.

Da selve Lovforslagets Motiver fremhæve, at den nærmeste Anledning til Lovforslagets Fremkomst er et i Aaret 1875 fra det danske Hedeselskab fremkommet Andragende, og at Indholdet i alt Væsentligt skyldes en af Ministeriet i 1876 nedsat Kommission, hvis med udsærlige Motiver forsynede Lovudkast samtidig med selve Lovforslaget omdeltes til Ælertallets Medlemmer, og til hvilket disse gjentagende henvises, kan det neppe undgaaes, endstige forundre Nogen, at man kommer til her at omtale saavel Foranledningen til som særlig Grundlaget for det foreliggende Lovforslag.

Foranledningen (Hedeselskabets Andragende) og Grundlaget (Kommissionens Lovudkast) ere for saa vidt forskellige, som den første kun tog Sigte paa „Bands Benyttelse“, medens det sidste tillige omfatter „Bands Afledning“, men bortset fra denne Forskellighed hersker der igrigt den fuldeste Overensstemmelse imellem de to Faktorer, og det turde endog være et Spørgsmaal, om ikke mangen en Bestemmelse under „Bands Afledning“ er tagen med Forholdene for „Bands Benyttelse“ for Øie.

Hedeselskabets Andragende ønsker den nugældende Vandløbslovgivning forandret i 9 væsentlige Punkter, som hvert for sig nærmere forklares og begrundes. End ikke et af disse 9 Ønsker har Kommissionen i sit Lovudkast undladt at tage til Følge, og det ikke alene i fuldt Maal, men man er endog gaaet udover det stillede Maal. Hvor patriotisk og fortjenstlig Hedeselskabets Virksomhed nu end maa erkjendes at være, og hvor villig man end vil tro, at dets Bestyrrelses Ønsker ere vel stiftede til at fremme et af dets Formaal, maa det ikke glemmes, at Selskabet kun virker paa en kvalitativ mindre Del af Landet, og at det tilmed der har Op-